

Ola Magnell, Vid Jerikos Mur

Det sitter en man s frkrossad och tyst
Och tnker p lppar han slagit och kysst
P yttersta kanten till rcket av bron
Han ser i en spegling och minns en miljon

Bedrvad av skuld och frdande trtt
P rollen han spelat och mnskor han mtt
Hr han skaran som viskande ligger p lur
Och vinden som vnder vid Jerikos mur

Han kisar mot solen som blnker i n
Och minns dessa gator han lngtat ifrn
Dr Rahab, den vna, sa "Vlkommen in"
Dr han spelat dum fr att rdda sitt skinn

Hans harpa tog vid dr hans tal krde fast
Han grmer sej n ver strngar som brast
Men det fanns inga mesallianser som hll
I slaget som fljde nr Jeriko fll

I dunkel och dis har han gjort sina sprng
Bland inbillningsfoster och upprepningstvng
Ibland fick han ducka fast vingarna bar
Dr avunden smg under framngens dar

Nu ser han p hll mot frblindande bloss
I hnder p "barn utan framtid" som slss
P en tundra dr eldarna brinner fr fort
Det finns ingen mur mer kring Jerikos port

Det sjs att han skyggar fr konfrontation
Sen fan och hans mormor brt in ver bron
Och klev p hans tun och ett groende fr
Nr trden slog rot runt Genesarets sj

Nr Josuas mn vuxit fast i sin tro
Behvdes frvirring, nu krvs lugn och ro
Och en tlmodig vntan dr sikten r fri
Tills liken frn Jeriko flyter frbi

Det sitter en man mellan mrker och liv
S full av frtrstan, s sjlvdestruktiv
Det kom ingen krlekens revolution
Men floden far fram med en fors under bron

Det kvittar hur hrt det har blst ver n
Vad gr det en fors var det blser ifrn
Och att skaran som viskande legat p lur
Har sttt i basuner vid Jerikos mur